

Zbierka súdnych rozhodnutí

Spojené veci C-357/10 až C-359/10

**Duomo Gpa Srl a i.
proti
Comune di Baranzate
a
Comune di Venegono Inferiore**

(návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia)

„Články 3 ES, 10 ES, 43 ES, 49 ES a 81 ES — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Smernica 2006/123/ES — Články 15 a 16 — Koncesie na služby správy, vyrubovania a výberu daní alebo iných príjmov miestnych územných celkov — Vnútroštátna právna úprava — Minimálne základné imanie — Povinnosť“

Abstrakt rozsudku

1. *Voľný pohyb osôb — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Ustanovenia Zmluvy — Rozsah pôsobnosti jednotlivých zásad — Kritériá*

(Články 43 ES a 49 ES)

2. *Voľný pohyb osôb — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Obmedzenia — Vnútroštátna právna úprav, ktorá ukladá určité požiadavky ekonomickým subjektom, ktoré si želajú pokračovať vo vykonávaní služieb správy, vyrubovania a výberu príjmov miestnych územných celkov — Neprípustnosť — Odôvodnenie dôvodmi verejného záujmu — Neexistencia*

(Články 43 ES a 49 ES)

1. Pokiaľ ide o vymedzenie pôsobnosti zásad slobodného poskytovania služieb a slobody usadiť sa, je potrebné určiť, či je hospodársky subjekt usadený v členskom štáte, v ktorom ponúka dotknutú službu. V tomto kontexte pojem usadenie znamená, že subjekt stabilne a trvale ponúka svoje služby prostredníctvom podniku v hostiteľskom členskom štáte. „Poskytovanie služieb“ v zmysle článku 49 ES naopak predstavuje poskytovanie akýchkoľvek služieb, ktoré nie sú stabilne a trvale ponúkané prostredníctvom podniku v hostiteľskom členskom štáte.

Žiadne ustanovenie Zmluvy neumožňuje abstraktným spôsobom určiť dĺžku alebo frekvenciu, od ktorej by sa poskytovanie služby alebo určitého typu služby už nemohlo považovať za poskytovanie služieb, z čoho vyplýva, že pojem služba v zmysle Zmluvy môže zahŕňať služby rozličného druhu vrátane služieb, ktorých poskytovanie trvá dlhšie obdobie, ba dokonca aj niekoľko rokov.

Z toho vyplýva, že vnútroštátna právna úprav, ktorá ukladá určité požiadavky ekonomickým subjektom, ktoré si želajú pokračovať vo vykonávaní služieb správy, vyrubovania a výberu príjmov miestnych územných celkov, môže v zásade spadať do pôsobnosti tak článku 43 ES, ako aj článku 49 ES.

V opačnom prípade by to v praxi znamenalo, že výber miestnych daní bez existencie podniku by na území hostiteľského členského štátu nebolo možné uskutočňovať. V prípade potreby prináleží vnútroštátnemu súdu overiť, či je to tak.

(pozri body 30 – 33)

2. Články 43 ES a 49 ES sa majú vykladať tak, že bránia ustanoveniu, ktoré stanovuje:

- pre hospodárske subjekty s výnimkou spoločností s väčšinovou majetkovou účasťou verejnoprávných subjektov povinnosť v prípade potreby zvýšiť minimálne splatené základné imanie na 10 miliónov eur, aby boli oprávnené vykonávať služby správy, vyrubovania a výberu daní a iných príjmov miestnych územných celkov,
- neplatnosť zadania zákazky na takéto služby subjektom, ktoré nespĺňajú túto požiadavku minimálneho základného imania, a
- zákaz získavať nové zákazky alebo zúčastňovať sa na verejných obstarávaníach na takéto služby, ak nie je splnená uvedená povinnosť zvýšiť základné imanie.

Takáto povinnosť totiž predstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, ako aj slobodného poskytovania služieb, keďže jednak zahŕňa podmienku minimálnej výšky základného imania spoločnosti a jednak zaväzuje súkromné subjekty, ktoré si želajú pokračovať vo vykonávaní predmetných činností, aby vystupovali ako právnické osoby. Dotknuté ustanovenie teda sťažuje výkon slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb alebo ich robí menej prístupnými.

Okrem toho toto ustanovenie obsahuje neprimerané, a teda neodôvodnené obmedzenia slobôd zakotvených v článkoch 43 ES a 49 ES, keďže značne prekračuje cieľ ochrany orgánov verejnej správy pred neplnením si povinností koncesionármi.

(pozri body 38, 43, 45, 46 a výrok)